

Z KRAKOWA DNIA 4. LISTOPADA 1812 Roku WE SRODE.

WYROKI KROLEWSKIE.

*Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu
W Pałacu Naszym w Dreźnie d. 8go mje-
siąca Października roku 1812.*

FREDERYK AUGUST

z Bożej Łaski Król Saski, Xże Warszaw-
ski &c. &c.

Chcąc zapobiec wątpliwościom
względem mocy wykonawczej ugody w
Sądach Pokoju zawartym służącej, na
przełożenie Ministra Naszego Sprawiedli-
wości, po wysłuchaniu Naszey Rady Sta-
tu, stanowiąmy:

Art. 1. Ugody w Sądach Pokoju za-
warte przez strony przyjęte i podpisane,
w których strony w przypadku niedopeł-
nienia, exekucyi się poddadzą, gdy też
ugody klauzulą exekucyjną będą opatrzo-
ne, moc wykonawczą mają i mieć będą.

Art. 2. Ogłoszenie i umieszczenie w
dzienniku Praw niniejszey Woli Naszey
Ministrowi Sprawiedliwości zalecamy.

(Pod.) *Frederyk August.*

(L.S. Przez Króla

Zgodno z oryg. *Minister Sekretarz Stanu
Felix Łubiński, Stanisław Breza.*

Minister, Spraw: Zgodno z oryginałem-

(Pod.) *Minister Sek. Stanu*

Stanisław Breza.

Ant. na Wygnaniach Joneman, Kon. Mint.

II. Wyrok pod d. 10 Października w Dreźnie.

Zważywszy przedstawienie Ministra
Naszego Woyny i przełożone Nam powo-
dy za oznaczeniem pewney i iędnoślaj-
ney płacy którą pobierać mają Żołnierze
i Podofficerowie ozdobieni krzyżem wo-
skowym złotym lub srebrnym,

postanowiliśmy i stanowiąmy:

Każdy Podofficer i Żołnierz zaszczycony
krzyżem złotym lub srebrnym do czasu
postąpienia na stopień Officerski, a gdyby
przed postąpieniem na ten stopień od słu-
żby był uwolniony, do schyłku życia po-
bierać będą rocznie płacę: od krzyża zło-
tego: złotych polskich dwieście pięćdzie-
siąt, od krzyża srebrnego złotych polskich
sto dwadzieścia pięć.

Dopełnienie niniejszego Dekretu Mi-
nistrowi Woyny, umieszczenie zaś iego w
Dzienniku Praw Ministrowi Sprawiedliwo-
ści polecamy.

(Podpisy iak wyżej.)

Z Paryża d. 10 Października.

Zdrowie Króla Rzymskiego co raz
bardziej się utwierdza, równie iak siły;
iuz sam chodzi i widzieć go można prze-
chodzącego się w okolicach St. Cloud.

Kommissya wyznaczona do przyjęcia
uczniow do Cesarskiej politechnicznej
szkoly w Paryżu, ukończyła d. 27 Sier

pnia tego rocznie swoje działania. Z 102 uczniów stanowiących pierwszą dywizją, z której 60 uczniów poszło już w Marcu do artylerji, uznanych zostało 101 za zdatnych do służby publicznej jako to: 50 do inżynierji wojskowej, 30 do artylerji lądowej, 10 do moździerzy i gościńców, 4 do budownictwa okrętów, 3 do inżynierów geograficznych, 2 do kopalni, 2 do administracji do robienia prochu i saletry. Na to miejsce z 340 przypuszczonych tego roku do konkursu kandydatów przyjęto na uczniów do tejże szkoły 172.

Dziennik Paryżki nazywa P. Degen powietrznego żeglarza nikczemnem szarletanem, który, gdyby nie była się polityka w mieszała, byłby od widzów nieważony. Kazał sobie płacić za pierwsze miejsce od wzniesienia się w balonie na powietrze po 10 fr., za drugie po 5, a za trzecie po 1 1/2 fr. Przytrzymano zaraz pieniądze i odesłano do kancelaryi dobroczynności, tak iż P. Degen, wyrazy powyższego Dziennika nie mógł wcale wlecieć, *n'a pu voler* (słowo mogące się tłumaczyć wlecieć lub ukraść).

Jenerał dywizji Hrabia Bonnet powrócił do swej wioski Laduche, przy Alençon mieście swojego urodzenia, dla poratowania uławicznymi wojnami i wielu chwałębnymi bliznami skożatanego zdrowia.

D. 30 Września i 3 Października przybyły do Morlaix dwa statki pod banderą pokojową, na których znajdowało się 52 jeńców lub podróżnych.

Moskiewscy jeńcy nadciągnęli już do departamentu Meurthy (Nancy). Idą oni do Auch w departamencie Gersey (dawniej Gaskonii.)

Wypis z Dziennika Paryżkiego.

” Ci, którym się zdaie, iż znają państwo Moskiewskie, że czytali interessowne pochwały, iakimi pewni pisarze wieku przeszłego szafowali dla Piotra W. i Katarzyny II, mogli się zadziwiać czytając ostatecznie biuletyny wielkiego wojska. Opisy i powiesci także wędrowników, którzy w Peterzburgu tylko cały ten kraj widzieli, przyłożyły się także do powzięcia o nim wyobrażenia wcale z prawdą niezgodnego. Mniemaniem jest dosyć powszechnem, iż kraj Moskiewski w przeciągu wieku iednego znacznie w cywilizacji postąpił, i stanął w równi pod tym względem z innemi Europejskimi krajami. Wypadało z polityki władców Moskiewskich rozszerzać to mniemanie dla zmniejszenia obawy, jaką naturalnie sąsiedztwo i zbliżanie się coraz bardziej barbarzyńskiego ludu mogły sprawić w innych narodach. Z tej to pobudki zwabiali oni do nowej stolicy swojej mnóstwo cudzoziemców uczonych i posiadających kunszt, stawiali piękne gmachy, dawali i wspierali widowiska, a tym sposobem nadawali Peterzburgowi pewną powierzchowność miasta Europejskiego. Wszakże plody tej cywilizacji zaledwie zaczętej można przyrównać do ozdób teatralnych, które z daleka wyśławiają oczom gmachy i przeszliczne dzieła sztuki budowniczej, a po przypatrzeniu się im zbliżka są niezgrabnemi malowaniami. — Nie mogło światło przedrzeć się do massy narodu na dwie klasy podzielonego, z których iedna naliczniejsza, a naypożyteczniejsza tak do drugiej należy, iak unas ślado bywała do tego, który ie kupił; dla tego też Moskale takimi jeszcze są teraz, iakimi przed 100 laty byli ich przodkowie. — Czytając

odezwy ich Gubernatorów, śmieszne modlitwy ich Złotoustych, tudzież szczegóły ich zabobnych obrzędów, któremi zapalić fanatyzm ludu usiłują, przychodzi na pamięć, że tych samych chwytali się sposobów, gdy Karol XII. na czele garstki Europejczyków walczył z całemi siłami państwa Moskiewskiego, a który byłby tron Carów obalił, gdyby był tyle przewidującym i roztropnym, ile mężnym. Zostawił nam Wolter w dziełach swoich modlitwę, iaką Moskale odmawiali do Patrona Moskwy po bitwie pod Narwą: — "O ty wieczny nasz pocieszycielu we wszelkich przeciwnościach, wielki i niezmiernie potężny S. Mikołaju! Jakimże cię grzechem w naszych ofiarach, przykłonaniach, pokłonach i dziękczynieniach obraziliśmy, iżeś nas tak opuścił? Błagaliśmy twoiey pomocy przeciw tym frazszym, zuchwałym, wściekłym, i nieustraszonym niszczycielom, którzy iak lwy lub niedźwiedzie po utracie swych dzieci rzucili się na nas, przełtraszyli nas, pokaleczyli i tysiącami wybili, nas twoy lud wierny? Aże bydź nie może, aby się to stało bez czarodziejstwa, błagamy cię, żebyś był naszym obrońcą i przewodnikiem, uwolnił nas od tego roju czarowników, i wypędził ich opodal od granic naszych z należną im nagrodą.,,

"Porównawszy tę modlitwę z listem Arcybiskupa miała Moskwy pisanem do Imperatora Alexandra przyznać należy, iż rozum mały postęp między Moskalami uczynił, i że prawiący nam o ich cywilizacji są powierzchownemi, albo złey wiary dostrzegaczami. — Wszyltko jeszcze u Moskalów ma cecnę pierwotnego rodu Tatarskiego. Mowy, listy przyjacielskie, odezwy władz cywilnych i wojskowych

trącą tą wschodnią przesadą, iaką w pismach Arabskich i Tureckich widzimy. Nie masz w nich nic Europejskiego, nie owej szlachetności, będącey owocem cywilizacji i postępu wiadomości ludzkich. Państwo Moskiewskie jest jeszcze o 10 wieków wstecz względem Europy. — Jeżeli na to potrzeba jeszcze nowego dowodu, przytoczymy okropne zniszczenie tej rozległej stolicy, którą Moskale Nową Jerozolimą nazwali. Zapalili ją, zamiażdż coby bronić mieli; a Rołtopczyn, którego nazwisko zawsze będzie obelgą, nie wahał się podać na oczywistą śmierć 30,000 swoich ziomków, ranionych na polu stawy. Jest w tej zbrodni cecha srogości i imaginacją oburzającej. Dzicy mieszkańcy lasów Amerykańskich palą nieprzyjaciół swoich, ale nigdy własnych wojowników. Moskałom tylko zolawione było dać światu pierwszy przykład tak rady zbrodni. — Gdy pomyślemy, iż Moskwa przytykająca z jednej strony do morza Czarnego, z drugiej do Bałtyckiego, i leżąca na końcu świata, posuwa się od wieku ku ucylizowanej Europie z niezliczonemi hordami Kałmuków, Kozaków, Baszkierów i innych pokoleń Tatarskich, czujemy w sobie niewymowną wdzięczność i uszanowanie dla przewidującego i opiekuńczego geniuszu, który te hordy zapędza w ich pułynie, i potokowi barbarzyństwa kładzie tamę, której nigdy zerwać nie zdoła. Zwycięstwa Cesarza naszego są zwycięstwami Europejskiemi; są to tryumfy dobrego nad złym duchem. Ariman północny pozostanie skrępowany na swoich górach lodowatych, a kunszta, pocieszyciele życia ludzkiego, okrywać będą nieśmiertelnym blaskiem Europę, postęp rozumu ludzkiego będzie pewniejszy i prędzszy, a

wieki pokoju i chwały zagładza aż do pa-
mięci ofiary, podjęte dla pozyskania tych
wielkich wypadków. „

Tenże Dziennik Paryzki ogłosił, iż
wyszła w Paryżu historyczna wiadomość
o Xciu Józefie Poniatowskim, dowodzą-
cym teraz i wojskami Polskimi. (Wy-
wiodłszy początek familii Poniatowskich,
przebiegłszy osoby iey za naszych czasow
doniósłszy z kogo; się Xze Józef urodził, i
czem był do wojny z Austryą w r. 1809,
co każdemu Polakowi wiadomo, tak koń-
czy): — "Tento Xze odbył r. 1809 tę chwa-
lebną kampanią w Galicyi, za którą o-
trzymał od Cesarza Francuzow przepy-
szny pałasz, i list nader dla siebie pochle-
bny. Tento jest Xze, którego Monarcha
Francuzow uczcił i dowodztwem prawego
skrzydła Wielkiego Woyska. Tento jest
Xze, który na czele swoich walecznych
Polakow okazuje zawsze stałą gorliwość i
męstwo świetne. Uczeń Feldmarszałka
Austryackiego Laudona, nauczył się pod
nim sztuki wojowania, a ma teraz szczę-
ście uczenia się tej jeszcze pod Wodzem
najpierwszym w Europie. „

Czytamy w dziennikach naszych na-
rępną biografią Jenerała dywizyjnego
Hr. Ludwika Montbrun, poległego w bi-
twie pod Mozajskiem.

"Jenerał Montbrun, syn dawnego woj-
skowego, wszedł na 3 lata przed rewolucyą
w służbę, mając lat 17, jako prosty żołnierz
do 7go pułku firzelcow konnych, którego
został potem Pułkownikiem, wszystkie sto-
pnie przeszedłszy. Odtąd zawsze był
czynnym. Okryty ranami, w każdej kam-
panii Cesarza wspominany był z chwałą
co do męstwa i talentow. Po bitwie Wa-
gramskiej dał mu Cesarz dowodztwo nad
całą jazdą przy wojsku zwanem Portu

galskiem, skąd przywołał go na dowodze
nie 2gim korpusem i odwodowej jazdy
przy Wielkiem wojsku. Ugodzony kulą
działową, żył jeszcze 6 godzin, bolejąc
mocno, iż nie mógł służyć dłużej Cesa-
rzowi. Żądał widzieć się z bratem swoim
Alexandrem Montbrun Adjutantem dowo-
dzącym, lecz nie można go było wynaleść,
bo jeszcze walczył; chciał zaś zlecić mu,
aby od niego pożegnał żonę bawiącą w
Warszawie, i synka niemogącego jeszcze
czuć utraty dobrego oycy. „

Od granic Multańskich d. 21 Września.

Godne wiary wiadomości z Bukaresztu
opiewają, iż Porta rozkazała swojemu
wojsku Naddunajskiemu, Xięstwa Woło-
skie Multańskie, które wprzód były za-
wsze podudzielnym Hospodarow swoich
rządem, i nie miały osad Tureckich, osa-
dzić trybem wojennym, i ciągnąć za utę-
puiącym wojskiem Moskiewskiem aż do
Pruta. Stąd w Multanach i Wołoszech
wielka panuje żałość, i wielu boiarow wy-
nosi się za granicę. Do tego, druga zła
nowina trapi te krainy. Na wielu okrę-
tach przybyłych od wschodu do Odessy
okazała się zaraźliwa choroba, którą wset
uznano byđ morowem powietrzem. Gu-
bernator Odessy Xiąże Richelieu pisał u-
rzędownie do Dywanu Multańskiego, iż
ta choroba nie tak jest niebezpieczna, iak
się z początku zdawała. Rozciągnął wszę-
lako kordon wojskowy pod Odessą, i na-
kazał 15todziową kwarantanę dla osob na
ład wysiadających.

— Dnia 23. —

Kiedy Multany radowały się z po-
zbycia się nareszcie gości (Moskalow), a-
hłści czekaia ię odwiedziny jeszcze nie-
przyjemniejsze. Lubo spodziewani goście
są przyjacielmi, wszelako boiariowie tak

są ich przybyciem zaleknieni, iż wielu z familiami do krajów Austryackich ucieka. Podług listów godnych wiary, trzej Baszowie dostali rozkaz wkroczenia z korpusami i obięcia Wołoszczyzny i Multan. Bojarowie Wołoscy uciekają do Ziemi Siedmiogrodzkiej, a Multańscy do Bukowiny Austryackiej; ci nie tak z obawy zemity rządu Tureckiego, ponieważ nie tyle, ile Wołoscy, przylgnęli do strony Moskiewskiej, jako raczej dla uniknięcia gwałtów i grubiaństwa żołnierzy Tureckich. Porta miała już oświadczyć Dywanom Wołoskiemu i Multańskiemu, iż polityczne stosunki nie pozwalają im aż do zawarcia pokoju między Francją i Moskwą mianować nowych Hospodarów, i że dla tego obeymie je tylko trybem wojennym.

Taki już wpływ ma u Porty Jen. Andreossy, Posel Francuzki, że na mocne przełożenie jego W. Wezyr, który zawarł pokoy z Moskwą, został skazanym na wygnanie do Azji, a Xiążę Dymitry Morusi, pierwszy tłumacz Porty, który czynił układy, o ten pokoy w Bukarescie, i miał być Hospodarem Wołoskim, urząd postradał, a dane go innemu Greczynowi.

Do twierdz Baitowa i Giurgewa weszli już Turcy. Wielu przyznaie ich gabinetowi zrzeczność, iż ulegał do chwili odebrania tych twierdz napowrot.

Admirał Czyczakow wyjeżdżając z Jass podał notę Dywanowi donosząc, iż wojsko Moskiewskie oddała się z Multan; że woyna, którey były teatrem, już ustała; że mają teraz pokoy i rząd, do którego przywykły, i były pod nim szczęśliwe; nareszcie, że im Cesarz Alexander dziękuje za poniesione w wojnie ofiary.— Senator Misasiewicz w podanej także no-

cie z pożegnaniem oświadczył, iż lubo wojsko Moskiewskie wychodzi z Multan, spodziewa się atoli, że ta prowincya uiszczy się z reszty kontrybucyi, wynoszącej 5,000 dukatów.

Z Londynu d. 30 Września.

Wczorajsza gazeta dworska ogłosiła rozwiązanie parlamentu. Wydana z tego powodu przez Xcia Rejenta odezwa opiewa: Parlament odracza się do 2go Października, ma być potem rozwiązany i nowy iak tylko będzie można nayprędzey obrany. Kanclerz W. Brytanii i Irlandyi wyda przed 24 Listopada rozporządzenia do obrania duchownych i świeckich lordów, iak też reprezentantów do izby niższej.

Dnia 10 Października.

Odmiana, iaka od początku terażniejszego roku o politycznych naszych związkach z Moskwą zaszła, i zrzuciła potrzebę nowych środków względem Persyi, która iak wiadomo prowadzi od 2 lat w Georgii i na całej linii Kaukasu wojnę przeciw Moskwie. Gdy Francya sprzymierzona z dworem Peterburskim, starała się także o przyjacielskie związki z dworem Perskim, użyliśmy naydzielniejszych środków, aby odwieść Perskiego Monarchę, Fath-Ali-Szacha, od słuchania rad posła Francuzkiego. Niezmierne skarby roztrwonione zostały pomiędzy magnatów dworu Perskiego; ambassador nasz wieżdżając do Teheran rozrzucił nawet całą garścią ludowi gwineie. Udało nam się oddalić Francuzów; lecz odiechali tylko do Tauris do Następcy tronu, naystarszego syna Szacha. Dla oddalenia ich i flamań, i pozostania iedynemi Europejczykami w związku z dworem Perskim, rozrzuciliśmy jeszcze pół miliona

funtow szterlingow. Wyfawiwszy potem Monarsze Perskiemu Moskalow jako lud barbarzyński, straszny, chciwy zdobyczy i usiłujący wszystkich podbić sąsiadów, nakłoniliśmy go do wydania im wojny i postawienia na czele swojego woyska pewney liczby officerow Angielskich, którzy jego działaniami przeciw Moskalom kierują. Lecz teraz kiedy Moskwa stała się naszym sprzymierzeńcem, zostata znowu chrześcijańskim mocarstwem, chcieliśmy wstrzymać woyska Perskie, przeciw którem stać musi na granicach Kaukasu 40 do 50,000. Moskalow; siła znacząca, która bardzo potrzebną byłaby Jenerałom Kutuzowi i Bagrationowi. Wysłany zatem został goniec przez Moskwę do Persyi z przełożeniem dworowi w Teheran, aby odmienił swoje myśli, ponieważśmy swoje odmieniliśmy; lecz z wielkim żalem dowiadujemy się, iż Monarcha Perski namiętny oświecenie cenić nasze gwincie, wzięwszy od nas 5 do 6 mill. f. szt. za prowadzenie wojny przeciw sprzymierzonej z Francją Moskwie, żąda teraz od nas takiej samej summy za zaprzestanie oney. Monarcha ten utrzymuje, iż jego uzbrojenie, chociaż naszym kosztem zrobione, powinno mu pieniądze lub zdobycze zyskać. Nie chce przeciw Moskwie przestać woiować, chyba że mu odflapi Georgiā i Szyrwan, prowincye wcielone już do państwa Moskiewskiego.

Nadeszła od Lorda Cathcart z Peterzburga doniesienie o wielkiem zwycięztwie, które Moskale d. 7 Września pod Mozayskiem odnieść mieli, sprawiło najwyższą radość w wszystkich politycznych schadzkach w Holicy. Mowcy giełdowi zajęli wszystkie dostępy do swej wyroczni Loyds gospody. Dla uzupełnienia zaś tej kome-

dy, ogłoszone nawet zostało przez nadzwyczajną gazetę dworską doniesienie o zwycięztwie, a po ulicach krzyczano aż do nazajutrze: Lord Cathcart, zwycięstwo Moskalow, trzecie i czwarte wydanie gazety Goniec! Wykrzykiwaniom tem towarzyszył odgłos trąb ministrówskich; lecz nieszczęście, które mięsza się do wszystkich spraw, których ministrowie nasi dla oszukania mniemania publicznego używają, chciało, ażeby w pośród tej radości nadszedł 19ty biuletyn wielkiego woyska, donoszący o wnyściu Francuzow d. 14 Września do miasta Moskwy, i skończyła się radość. Uznano zaraz, iż gdyby Moskale byli zwycięzcami (niebyliby ułąpili z Moskwy i oney spalili. Okazało się także zaraz mnożstwo paszkwiłow i karykatur; iedna z ostatnich dosyć jest dowcipna: Pop Moskiewski śpiewa *Te Deum*, a wtoruje mu muzyka putku Francuzkiego.

Admirał Joung powrócił z całą eskadrą, która zamykata Texel w liczbie 14 liniowych okrętow, do Dunow.

Lord Wellington uznany został od Stanow Hiszpańskich (kortes) jeneralisimem wszystkich woysk w Hiszpanii; powolność takiej niespodziewaliśmy się; bo poddanie się angielskiemu wpływowi, zdawało się być rzeczą niełatwą do otrzymania. Nowe zatem nastąpi systema wprowadzeniu wojny; lecz obawiać się wypada, iż ponieważ obrona i działania Hiszpanow ulegać muszą angielskim rozkazom, wiele w swej tęgości i duchu utracą, które prowadziły ich nieraz do nadzwyczajnych przedsięwzięć.

Doniesienia z Hiszpanii podają następującą liczbę będącego tam woyska:

Wojska Angielskie.

Pod Lordem Wellington i	
Jenerałem Hill	40,000
Pod Jenerałem Maitland	6000
Osady w Madrycie i Kartagenie	6000
Angielskich Portugalskich woysk	24,000
	<hr/>
	76,000 ludzi.

Wojska Hiszpańskie.

Wojsko Katalonii pod Jenerałem Lacy	11,000
Na Osadach	6000
Wojsko Walencyi i Murcyi pod Jen. Elio	18,000
Wojsko Andaluzyi pod Jen. Ballesteros	23,000
Wojsko Estramadury pod Jen. Monsalm	7000
Wojsko Galicyi pod Jen. Castaños	16,000
Wojsko Asturyi pod Jen. Medizabal	3000
	<hr/>
	84,000 ludzi.

Kupy zbrojne wynoszące do - - 20,000

Ogółem jest sprzymierzonego woyska 188,000 ludzi.

Wojska Francuzkie.

Wojsko Marszałka Soult	45,000
Wojsko Marsz. Sucheta	26,000
Wojsko w Katalonii pod Jenerałem Decaen	20,000
Wojsko w Nawarze	9000
Wojsko pod Jen. Caffarelli	9000
Wojsko przeciw Portugalii	

działające - 30,000
Wojsko środkowe - 10,000

Ogółem 149,000 ludzi. (*)

Gazeta w Karrakas wychodząca pod tytułem: Argus Amerykański, udziela pod dniem 17 Lipca następujące najnowsze wiadomości o stanie interessow i postępie systematu niepodległości w częściach południowych krajow Amerykańskich, należących dotychczas do Monarchii Hiszpańskiej.

Miało nasze jest jeszcze flosem gruzow z powodu ucierpianego trzęsienia ziemi. Nigdy jeszcze nie było w prowincyi Wenezuelskiej trzęsienia ziemi tak gwałtownego, tak powszechnego i tak długotrwałego. Dla tego też nie wiemy dotychczas dokładney liczby ludzi życia pozbawionych. Serce krajało się na widok matek, które dzieci swoich, i corek, które swych rodzicow z rozpaczą i płaczem na rozwalinach domow swoich szukały. Jenerał Gubernator Miranda okazał przy tey okoliczności czynność największą, i miłość ludzkości. Zatrudniają się teraz wywożeniem rumu.

Według teyże samey Gazety zdaie się, iż w Królestwie Nowey Grenady niepodległość stała się powszechną, że to Królestwo weszło w związek konfederacyyny z Rzeczpospolitą Wenezuelską, że obadwa te kraie przyjęły wspólne nazwisko Zjednoczonych Stanow Nowey Grenady, że ieden wspólny kongres jeneralay ustanowiły, i że każdy zosobna zatrzymał dla siebie Kongres prowincjonalny. Podług tego iedynie dają się objaśnić następujące doniesienia powyższej

(*) Dziennik Times, który podaje te liczby woyska, bardzo się pomylił co do prawdziwej siły woyska Francuzkiego. (Przypisek Monitora.)

Gazety.

Walencya będzie miałem Konfederacyi, i przysługą stolicą Kongressu jeneralnego Ziednoczonych Stanow Nowey Grenady. Kongres prowincjonalny Wenezuelski zniósł inkwizycyę, i żądał od Biskupów projektu, według którego na przyszłość interessa religijne rozstrzygane bydź mają. Artykuł pierwszy zawierać ma, iż Biskupi na przestępców tylko karę duchowną wkładać mogą, i że sposob postępowania srosować mają do prawideł ustanowionych w konfitytucyi Konfederacyi.

Kollegium obiercze w Nowey Grenadzie postanowito: iż Rząd Ziednoczonych Stanow Nowey Grenady będzie Rządem wyflawiającym narod, iż Ferdynanda VII. więcej nie uznaje i że nowy kongres nieokreśloną niepodległość ogłosić powinien. Tychże samych zasad iąć się Rząd Quito, usunął się z pod władzy Rejencyi i Stanow Kadyxkich, a Biskupa Don Josepho de Cuero obrał Prezydentem Junty. Woyska Quity wzięty szturmem Pasfo, którego bronili sroponicy byłego Gubernatora prowincyi Popayanu. Uzbroiono także wyprawę pod dowodztwem Jenerała Calderon naprzeciw Cuensa. O położeniu interessow południowego Peru mało mieliśmy doniesień.

Z Berlina d. 27 Października.

N. Król wynagradzając w działającym korpusie 'swoiego woyska przeciw Moskałom tak dawno iako też w teraźniejszych potyczkach pod Rygą okazaną waleczność, zaszczycił dowodzącego Jenera Jork i Jenerała majora Kleist orderem orła czerwonego pierwszey klasy, a znaczną liczbę officetow orderem woyskowym

Z Witoria d. 7 Października.

Dowiadujemy się w tey chwili, iż Anglicy uderzyli kilkokrotnie na zamek w Burgos i zawsze z znaczną stratą odpartymi zostali; utracić bowiem mieli 500 ludzi w zabitych i ranionych.

Z Bostonu d. 31 Sierpnia.

Z ukontentowaniem doniesiemy o szczęśliwym tu powrocie eskadry Ziednoczonych Stanow pod sprawą Komodora Rugera. Wysłała ona d. 21 Czerwca na krążenie po morzu i składa się z fregat: Prezydentki o 44, Ziednoczone Stany o 44, Kongressu o 36, Hornity o 36 i bryga Argus o 16 działach. Znaaydowała się 70 dni na morzu i była aż przy Angielskim kanale pod brzegami Francuzkami, Hiszpańskimi i Portugalskimi o 10 mil od Lizbony. Na całym swoim krążeniu nie napotkała żadnego wojennego Angielskiego okrętu, wyławszy fregatę Belwedere, z którą Prezydentka floczyła kilkogodzinną walkę. Zabrała 7 Angielskich kupieckich okrętow, a dwa spaliła.

Z żalem dowiadujemy się, że Jenerał Hull porażony został i nieprzyjaciel opanował twierdzę Detroit. Spodziewamy się, iż woyska na nowo uderzą na Niagara i Mont Real.

Zawarty w Kanadzie rozeym między naszym Jenerałem Deaborne i Angielskim Baynes, odrzucił Prezydent Ziednoczonych Stanow. Widać zatem, iż rząd nasz chce koniecznie zdobyć Kanadę, tak dla powiększenia swoich posiadłości, iako też zaszkodzenia Anglii.

D O D A T E K

D O N R 89.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 4. LISTOPADA 1812 Roku WE SRODE

Dozor szkoły Głównej Krakowskiej. Uskuteczniąc uchwałę JW. Dyrektora Edukacyi Narodowej pod d. 30 Września r. b. Nro 2224 zaopatrzenie Katedr wakujących w Szkole Głównej Krakowskiej za cel mającą; podała do wiadomości, iż są do konkursu:

1mo. Katedra Weterynaryi.

2do. Katedra Chirurgii teoretycznej i praktycznej.

3tio. Katedra Literatury Polskiej z porównaniem wzorów Literatury Łacińskiej, Francuskiej i Niemieckiej.

Zyczący podać się na którą z nich, Kandydaci mają przestać przed końcem najdalej miesiąca Stycznia 1813 programma przedmiotu Nauki przez siebie obranego wraz z świadectwami swej zdadności i obyczajów na ręce Rektora Szkoły Głównej Krakowskiej, po czem do zachowania innych przepisów dla konkurujących od bywszej Izby Edukacyjnej do Nro 10,017 uchwalonych przystąpiono będzie. — Działo się w Krakowie na Sessyi Dozoru dnia 23 Października 1812 roku.

Wolzicki, Prezes.

*Julian Czermiński, szk. gł. Krak.
Sekretarz.*

Z Warszawy 1. 31. Października.

Ziechali do tej stolicy JW. Jenerałowie dywizyi Francuzcy Durutte i Bourcier, i Jenerał brygady Divaux.

Ciągle tu przybywają wojska Francuzkie i sprzymierzone rozmaitey broni, i więcej ich ieszcze spodziewamy się. W tych dniach napelniały całe miasto. Nadeszła tu także część wozow z przenośnemi miernymi nowego wynalazku, (o których się w przeszley gazecie pod art. Paryżkim doniostło.) Wojska wspomniane wyruszyły już ślad w części na dalsze swe przeznaczenie. W całym przechodzie swoim zachowały iak naysciślejszą karność, a dowódcy ich ziednali sobie wszędzie wdzięczność mieszkańców.

Departamenta Nad-Bużne zupełnie będą wolne od napaści nieprzyaciela, gdyż podług doniesień od C. K. posiłkowego korpusu Xcia Feldmarszałka Schwarzenberga przez świeże wojsko znacznie wzmocnionego, Moskale śpiesznie za Bug uchodzą. Oddziały lekkiej jazdy wystąpiły za niemi dla uważania dalszych ich obrotow.

Z Bukaresztu d. 9 Października.

D. 6. b. m. przybył tu P. Georgaki Argiropulo, brat nowo mianowanego tłumacza Poty, i oznaymił boiarom ferman W. Sułtana, w którym nakazuje mu objąć sządy Wołoszczyzny w imieniu nowego hospodara. Zaięto się zaraz naprawieniem Xiążęcego pałacu, który w czasie bawienia tu Moskalow obrocony był na lazaret. Oczekujemy więc niezawodnie

oddania rządów wspomnianemu wyżej kaimakanowi d. 14 b. m. iako w dniu traktatem pokoju oznaczonym. Dywan winień ieszcze Moskalom zaległych podatkow 1,364,000 piastrów, na które Jenerał Zaituchia kazał sobie dać rewers za 4 miesiące do wypłacenia.

Senator Mitasiewicz mianowany jest cywilnym rządcą Bessarabii. Opuścić ma Jassy d. 13 b. m.

Z Jassy d. 14 Października.

Przed kilku dniami przybył tu P. Niegri iako kaimakan nowego Xcia hospodara Multan. Wczoray wyjechał fląd do Bessarabii Senator Mitasiewicz. Dziś wychodzi fląd reszta Moskalow. P. Bizani pozostanie tu tymczasowo iako zastępca jeneralnego konsula Moskiewskiego, którym mianowany jest P. Pini.

Pisma publiczne umieszczają następującą wiadomość ogościńcach prowadzących ze Smoleńska wgląd kraiu Moskiewskiego. Powiemy naprzod ogościncu prowadzącym do miasta Moskwy. Ze Smoleńska iedzie się 98 wiorst (23 mil i ćwierć) do Dorohobuza. Kray ten ma wiele borow i hut szklannych. Od tego miasta jest 65 wiorst (16 mil i ćwierć) do Wiazmy; miasto to leżące nad rzeką tegoż nazwiska, prowadzi wielki handel zbożem i konopjami, a liczy w sobie do 8,000 mieszkańców. Okolica jest żyzna i przyjemna. Z Wiazmy rachują 61 wiorst (15 mil i ćwierć) do Gżacka, mającego 2,000 dusz i nad rzeką Wezugą wpadającą do Wołgi położonego. Przedają tam na opał flatki przybyte z Peterzburga, albowiem cena drzewa jest tak niska, iż niewarto ich nazad odprowadzać. Mezaysk, naypierwsze miasto wieżdżając do Gubernii Moskiewskiej, odległe jest od Gżacka na 56 wiorst (14 mil); liczy w sobie do 7000 mieszkań-

cow; kray ten jest rowny, oblany rzekami i zarośnięty małemi lasami; grunt wydaie naywięcey zboża. Wokolicy tey znajduje się 96 szlacheckich zamkow. Z Mozayska iedzie się prosto do Moskwy o 90 wiorst (22 mil i pół) odległey, dokąd można także przybydź przez Russa i Zwenigorod, przeprawiając się przez rzekę Moskwę; druga ta droga jest prawie równa pierwszey; okolice Moskwy są żyzne; przeplatane laskami, ogrodami, zwierzyńcami i zamkami. A tak pomiędzy Smoleńskiem a Moskwą jest 370 wiorst, czyli 92 mil; a po między Wiazmą, a Moskwą 50 mil. Droga ciągnącą się blisko na 90 mil w stronę południowo-wschodnią prowadzi ze Smoleńska do Orelu, mającego 16,000 mieszkańców, i będącego stolecznym miastem iedney z nayżyzniejszych i nayludniejszych Gubernii Moskiewskich. Znajduje się w niey milion mieszkańców, czyli 1315 na milę kwadratową niemiecką; w Guberniach Kaługskiej i Tulskiej, pomiędzy Orelską i Moskiewską, liczą do 1,800 mieszkańców na milę kwadratową. Pins na wschodzie, Reccsau, Kursk i inne Gubernie, mają od 1000 do 1,4000 mieszkańców w obwodzie iedney mili kwadratowej. Są to naypiękniejsze prowincye w kraiu Moskiewskim. Z Wiazmy, gościńiec 60 mil długi prowadzi w kierunku południowo-wschodnim do Tuli przez Kaługę i rzekę Okę. Kaługa leży o 40 mil od Wiazmy, ma półtrzeci mili obwodu, 25 kościołow, 17 do 18,000 mieszkańców, rękodzielnie płótna do żaglow, materyi lina-nych, papiernie, tudzież fabryki kapeluszw, mydła, &c. &c. Handel iey z sąsiedzkimi okolicami cenić można na 500,000 rubli, i tyleż prawie handel iey z Peterzburgiem, Rygą, Gdańskiem i Wrocławiem. Tula miasto ma 18,000 dusz; jest

to Sheffield Moskiewski; ma w sobie 600 kuźnic i wielką fabrykę imperatorską bro- ni, założoną w r. 1714 przez Piotra Wiel- kiego, w której pracuje 5,500 robotników, i która dostarcza 1,300 karabinow co ty- dzień.

Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	17 15	16 —	15 —	14 —
nowe Zyto	13 —	12 15	12 —	11 —
nowy Jęczmień	13 —	12 18	11 15	10 —
— Owsa	5 15	5 10	5 —	— —
— Jaziel	24 —	23 —	22 —	— —
— Grochu	18 —	16 —	15 —	14 —
— Kzepak	20 —	19 —	18 —	— —

Dnia 2 i 3 Listopada 1812.

Cena zboż różnego gatunku na Targu w

D O N I E S I E N I A .

Podpisany Pisarz Sądu Pokoju Powiatu Miechowskiego Dep. Krakowskiego, poda- je do publiczney wiadomości, iż z mocy delegacyi od J.W. Prezesa Trybunału Cywil- nego Dep. Krak. pod dniem 3 Sierpnia r. b. Nr. 2793 sobie danej, rzeczy ruchome po niedy Xiędzu Karolu Morawieckim Prebendarzu przy kościele Zielenickim pozostate, iako to: sprzęty domowe, suknie, pościel, książki i inne, na dniu 8 Listopada r. b. od godziny 9 z rana zacząwszy, tu w Miechowie w domu pod Nrem 15 przy rynku stoją- cym przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawać będzie. Dan w Mie- chowie d. 18 Października 1812 roku.

Woyciech Kowalski, P. S. P. P. M.

Pisarz Aktowy Powiatu Szydłowskiego, ma honor donieść Publiczności, iż z mo- cy zlecenia Wysokiego Trybunału do Nru 2951 wyszłego, będą sprzedawane w mie- ście Chmielniku powiecie Szydłowskim na dniu 16tym Listopada r. b. różne ruchomo- ści, iako to: łyżki srebrne, pościel, suknie, bydło, i inne sprzęty gospodarskie po ś. p. Józefie Kopcińskim pozostate. W Szydłowie d. 12 8bris 1812,

M. Romanowski, P. A. P. S. D. B.

Kamienica Przechodnia w Ryнку w Krakowie pod Nrem 237 sytnowana — do Massy kredalacy Pawła Schöna należąca — na wniesienie Ur. Antoniego Kłossow- skiego Patrona Tryb. Cyw. I. Jn. D. K. przy ulicy Sławkowskiej pod Nr. 445 mie- szkańcego — iako tey w Massy kredalney ustanowionego Kuratora — przez licytacją publiczną sprzedaną zostanie. — Przygotowawcze zatem przysądzenie tegoż domu — po nastąpiomym flosownie do Prawa ogłoszenia warunkow — w dniu naznaczonym 16 Grudnia 1812 Roku przed niżej podpisanym — iako do tey przedarzy rezolucją Wys. Tryb. Cyw. I. Jn. D. K. — z dnia 15 Października r. b. do Nro 3692 wypadłą delegowanym w Ryńku w domu pod Nrem 456 — o godzinie 9 z rana nastąpi — pod kondycjami następującemi: 1) Cena pierwszego wywołania stanowi się 42904 złp. 26 2/3 gr. która z dwóch trzecich części summy szacunkowej 64357 złp. 10 gr. wynika. — 2) Kupiciel przyszły przyjmie na kamienicy summy kapitalne Widerkauffowe 17500 złp. wynoszące. — 3) Resztuiącą summę iaka się z Przedarzy okaże Kupiciel po otraceniu Widerkauffow w trzech rocznych ratach z prowizją po 5 od sta decur- sive do Depozytu Trybunału składać winien — lub o tey zapłacenie z kredytorami Schönowskiemi, którym ta summa przez tuteyszy Trybunał do zapłacenia przema- czoną zostanie, ugodzić się. — 4) Każdy chęć kupna tey kamienicy mający przed za- częciem licytacji, złoży niżej podpisanemu dziesiątą część iako Wadium, to iest 4290 złp. 14 gr. Gdyby zaś na terminie naznaczonym nikt z życzących sobie kupna tegoż domu nie stanął — na ten czas Kurator ustanowiony Ur. Antoni Kłossowski — flosownie do Dekretu Królewskiego d. 26 Czerwca 1811 Roku wydanego, zadać będzie przysądzenia tey Kamienicy 2/3 wartości wierzycielom pierwszeństwo z Kollokacyi mającym. — 5) Jeżeliby przyszły Nabywca Kamienicy resztuiący summy w ratach wymienionych do Depozytu nie złożył, lub z Wierzycielami pierwszeństwo mającymi nie ułożył się — na ten czas taż Kamienica na koszt i stratę nowego Nabywcy przez powtorną licytacją puszczoną by była. — 6) Mieszkańców w tey Kamienicy będą-

ych przy Kontraktach najmow — bądź na piśmie, bądź słownie nastąpionych — Nabywca do Roku utrzymać będzie obowiązany. — W Krakowie dnia 26go Października 1812 Roku.

Wojciech Olearski, Notaryusz D. K.

Włościanka ze Sułoszowy, do państwa Pieszkoskalskiego należącej wsi w powiecie Olkuskiem, z pierwszego małżeństwa Tekla Zuradowa, drugiego Dratwowa, opuściła w roku 1809 powrotnego męża swojego Franciszka Dratwę, i od tego czasu nie ma o niej żadney wiadomości; uprasza przeto na miłość bliźniego, aby jeżeliby kto wiedział o przebywaniu lub śmierci wspomnioney wyżej jego małżonki Tekli Dratwowej, raczył go przez dwór Pieszkoskalski, gdzie koszt będzie miał zaraz zwrotny, uwiadomić.

Podaje się do wiadomości, że Intrata tegoroczna dobr Oxy W. Jozefa Wąsowicza dziedzicznych na zaspokojenie Rady Gospodarczey Pułku 14 Jazdy zasekwelfrowana i pod 23 sierpnia r. b. przez W. Karola Grabkowskiego zadzierżawiona (z powodu przez pomienionego dzierżawcę niezłożonego czynszu rocznego) kosztem tegoż a to w moc warunkow licytacyjnych szczegółniey Punktu 3 dnia 15 Listopada r. b. o godzinie i po południu tu w mieście Jędrzejowie pod Nrem 68 więcey dającym na nowo wypuszczona zofianie; każdy więc chęć nabycia tey dzierżawy roczney mający winien iest zaopatrzyć się w Wadium 450 złp. wynoszące całkowitą summę po licytacji złożyć się mającą terminu i miejsca wyżej oznaczonego pilnować, gdzie każdego czasu tak warunki licytacji iako też i urzędowy wyciąg Intraty przeczytać może. — Datt. w Jędrzejowie dnia 27 Października 1812.

Ż. Rauchowski, Kom. P. J. D. Krak.

Podaje się do publiczney wiadomości, jako kopalnia Siarczana prywatna Opatrzność Boska w Czarkowach Powiecie Szkalbmirskim, Departamencie Krakowskiem Siarkę przedniego gatunku w laskach lanych produkując, nie iest zobowiązana niczem inclusive, sprzedać swoy Produkt od ręki w miejscu Fabryki za mierną cenę. Każdy chęć mający Handlerz Siarki trudniący się raczy wprost do urzędu miejscowego niniejszey Kopalni udać się, czy sam, czy przez Subordynowaną Osobę a poweźmie wiadomość tak o cenie sprzedażney, iak i ilości dostać mogącego Towaru.

Kopalnia Siarczana w Czarkowach d. 10 Oct ber 1812 Roku.

Łst gończy. Jego Król. X. Mci Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Jędrzejowskiego w Departamencie Krakowskim wzywa wszystkie władze tak Cywilne iako też i Wojskowe aby o Oszustwo obwinionego Jana Lewickiego w Transporcie Sądu Policyi Profstej Powiatu Miechowskiego do tutejszego Sądu z pod straży zbiegłego śledzity a wysłedzonego nieży i tutaj dostawić raczyły. Opis osoby jego iest następujący: Tenże Jan Lewicki ma lat 24, ze wsi Zbiegał rodem, mający ostatnie zamieszkanie na Zwierzyńcu przy Krakowie z Professyi malarz, iest wzrostu małego, twarzy okrągłej płaskiey bladey, nosa małego zadartego, oczow siwych w głowe zapadłych, włosów blond, w surducie ciemno zielonym podartym, kamizelce białey, chułce na szyi czarney, Raytuzach popielatych, furażerce siwey, buty złe.

Jego Król. X. Mci Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Jędrzejowskiego w Departamencie Krakowskim.

Za zgodność

Girtler, Pisarz.

Sąd Policyi Poprawczy Obwodu Krakowskiego podaje do wiadomości niniejszym komu na tem zależy, że od Szymona i Maryany Andruchow odebrano 6 nitek koralikow, spoduńca zielona w paski, i dwie koszule grube, do składu Sądowego tutejszego złożone zofiaty, właściciel przeto tych rzeczy w przeciągu jednego roku od daty niniejszey tu zgłosić się ma, i własność swoią udowodnić — inaczezy po upłynionym tym terminie rzeczy sprzedane a z zebranemi pieniędzmi wedle prawa poląplono zofianie. — W Krakowie dnia 10 Października 1812.

Więchowaki. Hoszowski. Michalski.